

SLOVENSKI SOKOL

GLASILO SLOVENSKE SOKOLSKE ZVEZE.

ŠTEV. 5.

V LJUBLJANI, KONEC MAJA 1914.

LETO XI.

DR. LJUDEVIT PIVKO:

Odbijalne igre z žogo.

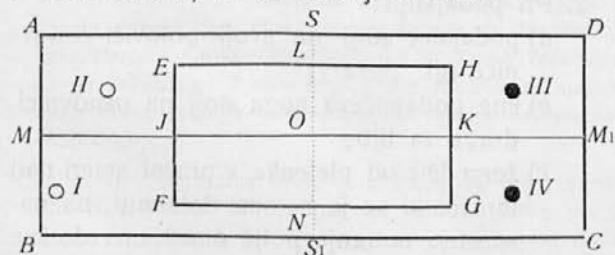
(Dalje).

12. Lawn-tennis.

Začetki te priljubljene in po vsem svetu razširjene igre segajo v starodavno dobo; že Rimljani so poznali podobno igro, ki pa se je razlikovala od današnje v tem, da so odbijali žogo z roko. „Lawn“ (izgovarjaj lán) znači angleški trato; ime „tennis“ so rabili na Angleškem za neki način žoganja že v 14. stoletju. Angleški igralni klubi so sredi druge polovice 19. stoletja sestavili pravila, ki so sedaj veljavna.

Igrišče je popolnoma ravno in dobro po-teptano. Ob suhem vremenu ga je treba redno polivati in često prevaljati s težkim valkom. Glej 8. „Vaje v žoganju z bobniči“, kako se pripravljajo tla za igrišče. — Dobro plast za igrišče nam dajejo tudi ceste, namreč blato in prah; iz teh se pripravljajo zelo primerna tla.

Meje igrišča naznačujemo z gosto apnenico (apneno vodo) ali z belo glino. Črte naj so 4–5 cm široke, da so dovolj razločne.

Pravokotnik $ABCD$, 24 m dolg in 11 m širok, deli mreža SS_1 na 2 polovici ali polji; v točkah S in S_1 stojita kolca, ob kateri je napeta mreža tako, da je njen gornji rob ob kolcih 1.07 m, nasredi pa 0.91 m nad tlemi. Srednja črta MM_1 in mreža delita vse igrišče na 4 enake dele. V pravokotnik $ABCD$ zarišemo notranji pravokotnik $EFGH$. Mere so te: $AB = CD = 11$ m (angl. 10.9 m); ti črti se zoveta *osnovnici*, $AD = BC = 24$ m (angl. 23.77 m) — zunanji

vzdolžnici ali *meji*, $EF = GH = 8.20$ m (angl. 8.23 m) — *podajalnici*, $EH = FG = 12.80$ m *notranji vzdolžnici*.

Pravokotniki $ELOI = FNOI = GNOK = HLOK$ se zovejo *notranja polja*, ostali prostor pa *zunanja polja* ali *dvori*.

Mreža je 1.07 m visoka in 12.8 m dolga, (sega torej nekoliko preko zunanjih vzdolžnic) ter ima na gorenjem kraju močan platnen rob z navlečeno vrvico, s katero jo vesimo in napenjamo med kolcema. Mreža ima dvojni namen: a) lovi slabo podane in slabo odbite žoge, b) deli kot meja igrišče na dve polovici.

Pletenke (angl. rackets = palke ali bijače) so različne in se izdelujejo v strokovnih delavnicah. Žoga je proževinasta, gola ali povlečena z belo flanelo, 6.5 cm v premeru in 53–56 gr teška. Za 2 igralca zadostuje 6 žog, za 3–4 igralce pa je treba 8–12 in več žog. Da se igralci ne zadržujejo pri pobiranju žog, je priporočati, da jim pobirajo in podajajo žoge posebni pobirachi (dečki). Dobre pletenke in žoge so precej drage, vendar pa je igra z dragim trpežnejšim orodjem cenejša.

Lawn-tennis je tekmovalna igra 2, 3 ali 4 oseb v dveh strankah, stoječih na obeh straneh mreže. Stranki odbijata žogo čez mrežo tja in nazaj in izkušata obenem škodovati nasprotniku, sebe pa braniti. Vsak pogrešek si šteje nasprotnik v dobro. Kdor doseže prvi določeno število točk, zmaga zase, oziroma za svojo stranko.

Igralec, ki podaja žogo z udarcem v igro, se imenuje podajalec (server), nasprotnik pa, ki ima po prvem udarcu žogo vrniti, se zove odbijalec (striker-out, izgov. strajkeraut). Ena postat (en akt) igre (stroke, izgov. strok) traja od prvega udarca, dokler ne zgreši ena izmed strank. Igra (game, izgov. gem) ima 4 ali več

postati, partija (set) pa običajno 6 iger. Tekmovalna igra (match, izgov. meč) obsega 3 do 5 partij.

Žrebanje: Žreb odloči, katera stranka prične igro. Nasprotna stranka si izbere igrišče. Začetkoma prve in vsake naslednje lihe postati stoji podajalec (I) na desni polovici osnovnice, njegov soigralec (II) pa na levi. Odbijalec (III) stoji na desnem zunanem polju, njegov soigralec (IV) pa na drugem zunanem polju. Desna osnovnica je ona, ki jo ima igralec, stoječ na srednji črti s čelom proti mreži, na desni strani. Stojišča igralcev so naznačena na načrtu.

Igra. Podajalec (I) odbije žogo v prečni smeri tako, da preleti mrežo in pade na nasprotno notranje polje onostran srednje črte *M M*. Odbijalec (III) mora odbiti žogo po prvem odskoku od tal tako, da zopet preleti mrežo in pade kjerkoli na nasprotno notranje polje. Od trenutka, ko je odbijalec pravilno odbil žogo, sme žoga padati kamorkoli na nasprotno notranje polje in katerikoli nasprotnik jo odbija po prvem odskoku ali naravnost v zraku. Tako preskakuje žoga s polja na polje, dokler ne zgreši ena izmed strank. Ob prvem pogrešku je konec postati in stranka, ki ni zgrešila, si šteje točko. Začetkoma druge in vsake naslednje sode postati stoji podajalec (I) na levi polovici osnovnice, odbijalec pa je drugi nasprotnik (IV). Podajalec (I) odbije žogo zopet v prečni smeri, da pade žoga na polje *M G K O*. Odbijalec (IV) odbija žogo po prvem odskoku in jo vrača nad mrežo na nasprotno polje — itd. do novega pogreška.

Drugo igro pričinja nasprotna stranka. Ako je bil v prvi igri igralec I podajalec in igralec III odbijalec, potem se vrste v nastopnih igrah po tem redu:

Igra	Podajalec	Odbijalec
1	I	III
2	IV	I
3	II	IV
4	III	II
5	I	III

i. t. d.

Do konca partije se ta red ne sme menjavati. V naslednji partiji nadaljujejo po istem redu, kakor se prva ne bi bila dovršila.

Štetje točk. Vsake postati je konec, kadar zgreši ena stranka. Pogrešek si šteje nasprotna stranka za točko.

Vsaka stranka, ki je zmagala v eni postati, si šteje 15 točk. Vsaka stranka, ki je zmagala v dveh postatih, si šteje 30 točk. Vsaka stranka, ki je zmagala v treh postatih, si šteje 40 točk. Stranka, ki je zmagala v četrti postati, preden je nasprotna stranka prispela do 40 točk, dobi igro (game, izgov. gem). Ako pa imata obe stranki po 40 točk, potem je med njima enakost (deuce, izgov. djus). Tedaj si stranka, ki zmaga v naslednji postati, šteje prednost (advantage, izgov. edvántidž). Ako zmaga sedaj ista stranka še v drugi naslednji postati, dobi igro, če pa zgreši, je zopet enakost itd., dokler ena izmed strank ne zmaga v dveh postatih zaporedoma. Štetje je treba vedno na glas in sicer najprej točke podajajoče stranke; ako ima podajajoča stranka prednost, kliče: „Prednost tukaj!“, če ne pa: „Prednost tam!“. Ako imata obe stranki enako število točk, štejeta: „Po petnajst“, „Po trideset“, „Enako“ (ne: „Po štirideset“).

Partijo dobi stranka, ki prva zmaga v 6 igrah. Pa tudi tukaj lahko igrajo „partijo na prednost“. Ako dosežeta namreč obe stranki po pet iger („enakost iger“), si šteje stranka, ki zmaga v naslednji igri, „prvo igro“ itd., kakor pri posameznih postatih, dokler ne zmaga ena stranka v dveh igrah zaporedoma. Partije se izklicujejo n. pr.: *ena na nič, dve na dve, štiri na pet* itd.

Pravila:

1. Pred igro stranki žrebata (gl. „žrebanje“). Soigralca se dogovorita med sabo, kateri izmed njiju je prvi podajalec.
2. Pri podajanju:
 - a) podajalec stoji na svoji polovici osnovnice (gl. „igra“);
 - b) ena podajalčeva noga stoji na osnovnici, druga za njo;
 - c) žoga leti od pletenke v prečni smeri nad mrežo, ki se je ne sme dotakniti, na nasprotno notranje polje onostran vzdolžne srednje črte, kjer naj pade na tla; lučaj velja tudi takrat, če pade žoga na mejno črto;
 - d) žoga se ne sme dotakniti podajalčevega soigralca.

Pred odbojem kliče podajalec: „Pozor!“ (play, izgov. ple) in ne sme udariti, preden se ne odzove nasprotnik (odbijalec): „Svobodno“ (ready, izgov. rédi).

3. Ako se podajalec pregreši zoper pravilo 2. a), b), c) ali d), ima pravico, podati drugič

žogo po pravilih. Sedaj ne kliče več „Pozor!“, temveč upošteva samo, če je odbijalec že pripravljen.

4. Odbijalec sme odbiti podano žogo le takrat, ako je odskočila (samo enkrat!) na predpisanem polju.
5. Od trenutka, ko je odbijalec pravilno odbil žogo ter jo vrnil na polje podajajoče stranke, jo lahko odbija katerikoli igralec na svojem polju v zraku ali po prvem odskoku, toda tako, da prihaja žoga po enkratnem udarcu naravnost od pletenke na nasprotno polje.
6. Postat se završi:
 - a) ako podajalec dvakrat zaporedoma poda žogo pogrešno;
 - b) ako odbijalec podano žogo odbije v zraku ali ako se je dotakne s pletenko, telesom ali z obleko, ali ako je ne odbije po prvem odskoku, dasi je padla na predpisano polje, ali ako jo odbije tako, da pade zunaj nasprotnega polja;
 - c) ako odbijalčev soigralec odbije podano žogo;

- d) ako igralec odbije žogo v mrežo;
- e) ako igralec ali oba soigralca dvakrat ali večkrat zaporedoma udarita žogo;
- f) ako odbije igralec žogo tako, da pade zunaj nasprotnega polja;
- g) ako igralec ne odbije nasprotne žoge na svojem polju niti v zraku, niti po prvem odskoku;
- h) ako igralec udari žogo s pletenko na nasprotnem polju;
- i) ako zadene žoga igralca, njegovo obleko ali pletenko, nepripravljeno na odboj;
- j) ako se igralec dotakne v igri mreže, kolca ali vrvice, ki napenja mrežo.

Vsak izmed navedenih pogreškov, ki završujejo postat, si štejeta nasprotnika kot točko v dobro. Več istočasnih pogreškov se šteje skupaj za en pogrešek. Kadar se stranka pregreši zoper pravila, se mora nasprotna stranka takoj prijaviti s protestom; protest se ne upošteva več, ko se je pričela nastopna postat. Pogrešek se ne sme nalašč prezreti; ako je storila stranka dva pogreška drugega za drugim, velja prvi izmed njiju. (Dalje prih.)

Dr. Jan Podlipný.

Neizprosna Morana, po večnem zakonu in svojem programu kosec brez prestanka, ne ozirajoč se na najplemenitejšo težnjo, tožbe in neumorno delavnost celih narodov, kaj šele poedincev, je pretrgala nit življenja človeku, možu, ki je ljubil svoj narod in kar je v narodu najlepše, možu, ki je ljubil Sokolstvo nad vse iz dna svojega srca in do poslednjega diha — preminil je dr. Jan Podlipný, prvi starosta České Obce Sokolské in Zveze češkoslovanškega Sokolstva. Z njim izgubi tudi društvo za spomenik Janu Husu svojega predsednika in enega najdelavnejših članov sploh.

Dne 19. marca 1914., torej nekaj dni pred pretekom 25 let, odkar je bil izvoljen za starosta češke sokolske zveze, je izdahnul Jan Podlipný svojo plemenito dušo in poslednje njegove besede, ki jih je mogel pričujoči domači zdravnik slišati, so bile „Sokol! Hus!“ Koliko je v teh dveh besedah, izgovorjenih v slovesnem trenutku smrti, koliko je v njih ljubezni in plemenitosti človeške? Razumete? Oni govorita cele strani pisanega životopisa in onemogočujeta vsak poizkus, preseči ji v karakterizaciji tako plemenitega moža.

Za pravico, ki je bila Husu vse, je živel Podlipný vedno, povsod, v vseh okoliščinah, in v njenem znamenju je posvetil vse svoje življenje v obrambo svojega vsestranske ogroženega naroda. Za telesno izdatnost, npravstveno popolnost in požrtvovalno ljubezen do svojega naroda, ka-

... všecker jsem oplakal, zase se osvčžil —
Tebe bych, národe, Tebe bych nepřežil.

I. Neruda.

kor to goji Sokolstvo, za te svetle cilje je deloval brat Jan ves čas svojega življenja in jim je bil zvest do groba — bil je Sokol.

Hotel bi — odpustite čudno in morebiti neumestno željo — hotel bi tako, kakor Jan umreti s poslednjim vzdihom, s poslednjim pozdravom na najkrasnejšo narodno organizacijo, na organizacijo, ki bi morala biti vsem brez izjeme od mogotcev do prebivalcev najubožnejših koč najdražji zaklad v življenju — s poslednjim pozdravom Sokolstvu, ako vesoljstvu vladajoča roka, ki daje svit zvezdam in rast rastlinam, ne pripušča tega le svojim izvoljencem?

Srečen narod, dokler imaš Nerude, ki naroda ne bi preživali, dokler imaš Jane, ki umirajo z besedami na ustnicah, Tebi najdražjimi. Srečni Sokole, ki se moreš ponašati na vodilnih mestih z možmi takih src, z najboljšimi izmed najboljših v narodu.

Na ustanovnem občnem zboru České Obce Sokolské, spominskega dne 24. marca 1889. je bila največja skrb, s srečno roko poiskati sposobnega moža za tako odlično mesto, kakor je mesto staroste te organizacijske moči in važno tem bolj, ker je zahtevala tedanja velika doba prepórada posebno na vodilnih mestih može cele, može velike!

Volitev je bila izvršena in za starosta je bil izbran činovnik maternega društva Praškega, dr. Jan Podlipný, ljubljeneec vseh.

Da je bila volitev srečna, je dokazal Jan v vsakem trenutku, posvečal se je popolnoma in goreče vsem malen-

kostnim in velikim stvarjem Sokolstva, ki mu je izkazal nebroj neprecenljivih uslug.

Telovadci so ga vzljubili spričo milega pogleda iskrenih oči, vedno prijaznega nasmeha in prijateljske besede, zlasti pa spričo zelo redkega pojava pri starostih, da je kljubu svojim ne ravno več mladeniškim letom marljivo obiskoval „mesto dela“ — telovadnico, da je bil tako tudi brat v ožjem pomenu besede, da je bil član telovadskega kroga.

Dr. Jan Podlípny je povedel češke Sokole večkrat tudi v tujino in sicer: v Pariz, (1889. in 1900.), Nancy (1892.), Lyon (1894.), Perigeux (1895) in v Arras (1904.), kjer so telovadili češki Sokoli pred prezidentom Loubetom. Povsod je zbudil pozornost ne samo s svojim elegantnim, mirnim, temveč tudi samozavestnim nastopom in popolnim

† Dr. Jan Podlípny.

znanjem francoskega jezika. Dostojno je zastopal ne le Sokolstvo, temveč ves narod češki. Da so se s prvo odpravo v Pariz navezali prvi stiki Sokolstva s Francozi, je splošno znano in prav temu izletu v Pariz se ima zahvaliti ne samo češko Sokolstvo, temveč tudi ves češki narod in slovansko Sokolstvo sploh za vse važne in dobre posledice. Udeležbo Sokola pri mednarodni tekmi gimnastov v Franciji — tej zibelki civilizacije in svobode — so smatrali takrat odločilni činitelji za „državi nevarno stvar“, toda, kakor vidimo, brez vzroka. Kljubu prepovedi so šli češki Sokoli in so se vrnili zmagovalci in naša država je ostala cela. Ker pa „greh“ ne sme ostati brez kazni — odnesel je kazen za vse brat starosta Jan Podlípny s preiskovalnim zaporom — vzlic temu pa je ostal tudi on in Sokolstvo celo. Sokolsko prisotnost duha Jana Podlípnega nasproti neutemeljenim šikanam tedanje policije naj nam osvetli naslednji dogodek.

Ko so se vrnili češki Sokoli s palmo zmage z mednarodnega tekmovališča pariškega v Prago, so jih, kakor se to

spodobi za prvo tekmovalje z Evropo — na Žofinu sprejeli in proslavljali na izredno slavnosten način. Ves otok je tonil ne le v morju lučic, temveč v morju navdušenja, vdanosti in ljubezni, ljubezni do Sokolstva, pa tudi do Francozov, ki so bili nad vse iskreno sprejeli in pogostili češke Sokole. Toda še pred začetkom slavnosti — kakor bi pala z neba — se je na slavnostnem kraju pojavila policija in je zahtevala od Podlípnega kategorično, da mora poskrbeti za odstranitev vseh rdeče-modro-belobarvnih lampijonov z napisom „R. F.“ Podlípny pa je s pravo sokolsko prisotnostjo duha pomagal policiji odstraniti „nevarnost“, ki jo je videla na teh lampijonih. Smehljaje se je rekel: „Najbrže mislite, da pomenita ti mrtvi dve črki ‚Republique française‘. Toda nikakor ne, to sta le začetnici imena našega narodnega očeta, zaslužnega Riegra Františka.“ Policija je bila s to razlago zadovoljna in Jan je tako rešil slavnost.

Tak je bil Podlípny; tako je mogel postopati pri vseh težavnih prilikah le mož popolnoma čiste vesti, kristalno čistega značaja. Po največjem zaupanju Sokolstva je dosegel Podlípny tudi najvišje občanske časti. Postal je primator kraljevske Prage in je posloval do smrti na celi vrsti častnih in odgovornih mest, kjer ni samo osebne časti in leska, temveč tudi obilo dela in največja odgovornost.

Bil je ljubljenec vsega naroda, zgolj s svojim prihodom je pomiril najbolj razvneto poulično množico, v kritičnih trenutkih je znal rešiti tudi najtežjo situacijo in je tako preprečil mnogotere žrtve naroda, ki ga je ljubil nad vse.

Dr. Jan Podlípny se je narodil 24. avgusta l. 1848 v Hněčevsi pri Hořicah in se je po dokončanih študijah na pravoslovni fakulteti v Pragi posvetil odvetniškemu stanu. Obenem je nastopil politično pot in je zaslovel kot odličen govornik in dalekoviden politik ter je postal deželni poslanec, predsednik odbora za Husov spomenik, namestnik načelnika Deželne banke in predsednik vrhnega sveta Mestne praške hranilnice, predsednik Češkega narodnega sveta itd., itd. V občinski praški svet je bil izvoljen l. 1885. in je ostal v njem do smrti; od l. 1893. do l. 1896. je bil podžupan, od l. 1897. do l. 1900. pa župan kraljevega stolnega mesta Prage. Odlikovali so ga s častnim občanstvom mnogih mest in krajev na Češkem in Moravskem.

V analih praškega Sokola beremo prvič Podlípnega ime l. 1879; takrat je bil član upravnega odbora. Za tem je tajnikoval (1887) ter bil l. 1888. podstarosta. Leta 1889. pa je bil izvoljen za starosta České Obce Sokolské in je bil na tem mestu do l. 1906. Celih 17 let je torej načeloval zmagoslavnemu češkemu Sokolstvu. Bil je tudi starosta Zveze češko-slovanskega Sokolstva. Mnogo sokolskih društev ga je imenovalo za svojega častnega člana. Ceska Obec Sokolska ga je počastila s svojo veliko zaslužno kolajno; zlate zaslužne kolajne so mu podelili mesto Praga, Pariz in Unija francoskih gimnastov.

Podlípny pa je seznanil češke Sokole ne le s francoskimi gimnasti, temveč tudi z jugoslovanskimi brati, med katere je pohitel na čelu številne sokolske deputacije l. 1888 v Ljubljano in nekaj let pozneje v Zagreb. Zlasti slovenskim Sokolom je bil iskren brat. Slovenskega Sokolstva razvoj in njegovo gibanje je opazoval ves čas z izrednim zanimanjem. Ko je slavil Sokol v Ljubljani l. 1888. svojo petindvajsetletnico, je prispel dr. Jan Podlípny na čelu čeških Sokolov v Ljubljano, kjer je prisrčno odzdravil slovenskim Sokolom pri sprejemu na kolodvoru, na banketu pa je navdušil poslušalce z vznesenim govorom o slovenskem so-

kolskem gibanju in o Slovencih sploh. Tedaj je podaril ljubljanskemu Sokolu 200 K v sklad za prireditve slavnosti. Na slavnostnem občnem zboru Sokola v Ljubljani ob petindvajsetletnici 9. sept. l. 1888 dopoldne v čitalnični dvorani je bil izvoljen dr. Jan Podlipný za častnega člana Sokola v Ljubljani. Leto pozneje (1889.) je položil Podlipný temeljni kamen za zgradbo lastnega doma Sokola v Ljubljani s prispevkom 100 K. Z veseljem je pozdravljaj vselej slovenske Sokole, ki so prihiteli na češke vsesokolske zlete v Prago in jim je ostal zvest do groba. Sokol v Ljubljani je ob smrti velikega Sokola dr. Jana Podlipnega poslal v Prago sožalno brzojavko, Slovenska Sokolska Zveza pa je položila venec s trobojnim trakom na rajnikovo krsto; na

oľšansko pokopališče ga je pa spremlil Zvezni tajnik brat B. Kajzelj, ki so se mu v Pragi pridružili člani ondotnega Slovenskega sokolskega krožka, da je bila deputacija slovenskega Sokolstva pri veličastnem pogrebu večja.

Častiti in občudovati moramo takega moža, moža tako čistega značaja, tako plemenitega in vznesenega duha, tako odkritega srca, neumorne delavnosti. Češko Sokolstvo ohrani spomin na dr. Jana Podlipnega v globoki hvaležnosti in najvišji časti, toda tudi slovensko Sokolstvo ga hoče ohraniti prav tako v najboljšem spominu. Najlepše pa ohranimo spomin Sokolu-velikanu, da se potrudimo biti Sokoli ne le po članstvu in mišljenju, temveč tudi z dejanji po njegovem svetlem vzoru. *Sajovic — Středobloudě.*

Vestnik slovenskega Sokolstva.

Ljubljanska sokolska župa.

„Sokola v Ljubljani“ redni občni zbor dne 23. januarja 1914. (Konec.) Načelnik br. Bojan Drenik je poročal:

Društveni vaditeljski zbor je bil leta 1913. sestavljen tako: načelnik. Bojan Drenik, podnačelnik: Tomo Burgstaler, podnačelnikov namestnik: Juri Malnar (naredil župno vaditeljsko izkušnjo 5. aprila 1913), vaditelji: Vilko Bukovnik, Alojzij Fuchs (naredil župno vadit. izkušnjo 5. aprila 1913), Aleksander Kostnapfel, Karel Mikuž (naredil župno vadit. izkušnjo 5. aprila 1913), dr. Viktor Murnik, Albert Poženel, Josip Rihar, Fran Štrukelj, Anton Thaler. Vaditeljski pripravniki: Alojzij Pogačnik, Miroslav Ambrožič (izstopil med letom zaradi odsotnosti iz Ljubljane), Fran Ahčin, Janko Rohrmann (oktobra izstopil zaradi odhoda k vojakom), Slavko Simončič, Albin Vodišek, Adolf Rabič; to je 12 vaditeljev in 7 pripravnikov. Telovadba članstva se je vršila na 180 telovadnih večerih v 2 oddelkih. Vpisanih je bilo lani 100 telovadcev.

Prvi oddelek je telovadil ob ponedeljkih in petkih od polu 7. do polu 8. zvečer. Vodil je to telovadbo pomladi br. Drenik. Jeseni se je pričela ta telovadba 20. oktobra. Telovadbo je vodil br. Bukovnik, v njegovi odsotnosti brat Kostnapfel. Telovadnih ur je bilo pomladi 24, jeseni 18. Največji obisk 12 bratov, najmanjši 3 br., povprečno 7 bratov. Vpisanih je bilo v ta oddelek 14 telovadcev.

Drugi oddelek je telovadil ob ponedeljkih, sredah in petkih od polu 9. do 10. zvečer v 4 vrstah, ki so bile splošno dodeljene tem vaditeljem: 1. vrsta vad. br. Malnarju; 2. vrsta podnačelniku br. Burgstalerju, ki je vodil tudi ta oddelek; 3. vrsta br. Kostnapflu, pomladi in poleti; 4. vrsta ob koncu leta br. Mikužu. V ta oddelek je bilo vpisanih 86 telovadcev. Statistična tabela nam kaže obisk:

Mesec	udeležba skupaj	število ur	udeležba poprek na uro	največ	najmanj
januar	175	10	17.5	22	15
februar	130	9	14.4	20	11
marec	169	10	16.9	23	14
april	228	13	17.5	26	15
maj	246	12	20.5	27	14
junij	364	13	28.7	33	18
julij	409	13	31.4	37	26
avgust	434	12	36.1	36	23
september	447	12	37.2	40	27
oktober	376	13	28.9	37	20
november	310	12	25.8	33	20
december	226	9	25.1	31	19
	3514	138	25.4	40	11

Vpisanih telovadcev je bilo v tem oddelku 86.

Vaditeljski zbor je telovadil ob navadnih telovadnih dneh od 8.—1/29. zvečer, deloma v vrsti skupno (do aprila ob sredah obvezno), deloma (ob neobveznih dneh do aprila, pozneje splohi) je bil ta čas namenjen lastni vadbi posameznikov, kolikor se ni porabil za vadbo telovadnih plesov. Aprila, maja, junija in julija je br. starosta vodil teoretični in praktični pouk vaditeljskega zbora ob sredah od 1/210. do 1/211. zvečer. Enako je br. starosta v posebnem oddelku vadil boljše telovadce, izpočetka zase, pozneje skupaj s telovadkami, telovadne plesse: od konca maja do druge tretjine junija, izvzemši 9 dni vsak dan, pozneje pred javnimi nastopi po eden do dva tedna skoro vsak dan. Pozimi je imel br. Drenik pred telovadci več splošnih predavanj o Sokolstvu.

Starejše ga naraščaja (trgovskega in obrtnega) telovadbo je vodil br. T. Burgstaler. Telovadil je ob torkih, četrkih in sobotah od 1/29. do 10. zvečer.

Statistična tabela kaže obisk:

Mesec	udeležba skupaj	število ur	udeležba poprek na uro	največ	najmanj
januar	129	9	14.3	17	13
februar	89	10	8.9	14	6
marec	134	11	12.2	16	9
april	191	13	14.7	18	10
maj	113	10	11.3	20	12
junij	257	15	17.1	27	14
julij	300	14	21.4	30	16
avgust	291	13	22.4	34	17
september	357	13	27.4	38	23
oktober	370	13	28.4	40	27
november	352	12	29.3	35	22
december	272	12	22.6	30	18
	2855	145	19.6	40	6

Vse leto se je vpisalo 80 gojencev.

Mlajši naraščaj je vodil br. Mikuž, pomagal mu je br. Bogumil Kajzelj. Statistika nam kaže telovadni obisk:

m e s e c a	število ur	učencev
januarja	8	72
februarja	7	65
marca	8	62
aprila	9	55
maja	9	44
junija	8	49
julija	9	51
avgusta ni bilo telovadbe	—	—
septembra	8	38
oktobra	9	80
novembra	8	102
decembra	6	98
Skupaj	89	716

Izletov je bilo dvoje; junija na Glince k „Miklavu“ 44 dečkov (proste vaje — igre); septembra k „Slepemu Janezu“ 48 dečkov (proste vaje). Julija se je vršila društvena tekma tega naraščaja (proste vaje, skok v daljino, v višino in tek). Udeležilo se je tekme 51 dečkov v 3 oddelkih. Pri 50letnici je sodeloval naraščaj (63) pri javni telovadbi društvenega naraščaja 11. oktobra s prostimi vajami in igrami ter drugi dan 12. oktobra pri zaključni skupini.

Proste tekme Ljublj. Sokolske Župe se je udeležilo 11 članov našega društva: 5 v višjem oddelku in sicer 1. Šumi Franc, 69:00 točk; 2. Pogačnik Alojzij, 67:00 točk; 3. Simončič Ign., 56:00 točk; 4. Vodišek Albin, 37:50 točk; 5. Rabič Vinko, 34:00 točk; — 6 v nižjem oddelku: 1. Rabič Adolf, 68:00 točk; 2. Štrukelj Fran, 66:00 točk; 3. Rohrman Janko, 59:00 točk; 4. Bratovž Vid, 43:00 točk; 5. Tavčar Albin, 38:00 točk; 6. Zupin Josip, 36 točk. Dosežnih je bilo 70 točk.

Tekme naraščaja Ljublj. Sokolske Župe se je udeležilo iz našega društva 23 dečkov in sicer 6 v višjem in 17 v nižjem oddelku. Dosegli so najboljši prav lepe uspehe.

Izleti, javni nastopi in javne telovadbe kjer so telovadili naši člani in članice: 1. junija: pešizlet v kroju čez Dobrovo v Dolnice k Miklavu; 22. junija: javna telovadba ob kresni veselici (proste vaje naraščaja, članov in članic, vaje na orodju naraščaja in članov, tel. plesi; 10. avgusta: Zvezni izlet v Novo mesto (spored glej „Sloven. Sokol“); 10. avgusta: izlet v Kamnik pri Preserju (članske proste, orodna telovadba, ženske proste); 7. sept.: zlet Ljublj. sok. župe na Vrhniko (spored glej „Sloven. Sokol“); 11. in 12. okt.: petdesetletnica ljublj. Sokola (glej „Slov. Sokol“); 19. okt.: ponovitev jubilej. javne telovadbe (glej „Slov. Sokol“); 16. novembra: mednarodna telovadna tekma v Parizu, tekmovalca iz našega društva br. A. Pogačnik in br. V. Rabič, vodnik Zvezne vrste starosta br. dr. V. Murnik, sodnik načelnik Bojan Drenik; 7. decembra: zlet v Zagreb (javna telovadba, glej „Slov. Sokol“); 31. decembra: Silvestrov večer (telovadba na bradlji, mramornati kipi).

Poleg teh nastopov so priskočili naši telovadci v manjših oddelkih na pomoč pri poletnih prireditvah društvu Sokolu na Viču in odseku v Notranjih Goricah. V druga društva so hodili med letom poučevat: br. Drenik v Šiško, Burgstaler na Vrhniko in v Kamnik pri Preserju in Fuchs v Notranje Gorice. Poročilo se je odobrilo.

Ženski odsek. Iz poročila br. dr. V. Murnika je posneti, da je ta odsek vadil ob torkih, četrtek in sobotah od 7. do 8. zvečer, in sicer članice in gojenke (nad 14 let) skupaj. Udeležba:

M e s e c	vpisanih telovadk	udeležba skupaj	število ur	udeležba poprek na uro	največ	najmanj
januar	38	263	12	21.9	27	18
februar	37	207	10	20.7	24	17
marec	37	213	11	19.4	23	13
april	41	314	13	24.2	30	18
maj	43	266	12	22.2	30	15
junij	43	289	12	24.1	29	19
julij	51	379	14	27.1	36	15
avgust	56	336	13	25.8	34	18
september	65	434	13	33.4	42	29
oktober	82	536	12	44.7	56	36
november	90	559	12	46.6	58	41
december	80	403	10	40.3	53	32
Skupaj	663	4189	144	29.03	53	13

Telovadbo je vodila sestra Anica Severjeva. Pomagale so ji sestre: Vida Obrezova, Angela Preskerjeva, Anica Urekova, Minka Vidmarjeva, Milena, Vera in Vida Govcarjeva ter nekaj časa Tilka Debevčeva (do srede maja) in Vera Veršečeva (do začetka junija). Sestra A. Severjeva je v začetku decembra zapustila Ljubljano; vodstvo je po njej prevzela sestra A. Preskerjeva. Sestro Severjevo je odsek izgubil izredno marljivo vaditeljico; bodi ji za njeno požrtvovalnost iskrena zahvala! Vaditeljski zbor (10 članic) je teoretično in praktično vadil br. starosta v torkih, četrtek in sobotah od 8. do pol 9. zvečer, in sicer od začetka leta do začetka oktobra (udeležba največ 10, najmanj 6). V posebnem oddelku je izpočetka osem, pozneje 24 telovadk vadilo pod vodstvom br. staroste telovadne plesne, in sicer od 25. maja do 21. junija, razen 9 dni vsak dan po eno uro, ob nedeljah tudi po več ur, pozneje skoro vsak dan po 1—2 tedna pred javnim nastopom meseca avgusta, septembra, oktobra in decembra. Javni nastopi: 22. junija (pri javni telovadbi na društveni kresni veselici: zletne proste vaje, telovadni plesi: gavota, valček), 10. avgusta na Zveznem izletu v Novem mestu (plesi: gavota, valček, sodelovale z drugimi društvi pri prostih vajah), 30. avgusta na izletu v Kamniku pri Preserju (proste vaje), 7. septembra na župnem zletu (gavota; sodelovale pri prostih vajah), 12. oktobra za društvenega jubileja (proste vaje, ena vrsta na bradlji, plesi: gavota, valček, barkarola), 19. oktobra (ponovitev jubilejne telovadbe), 8. decembra na izletu v Zagrebu (kakor ob jubileju). Poročilo se je odobrilo.

O jezdnem odseku je poročal br. B. Drenik: Odsek je štel 36 članov. Zaradi ustanovitve jezdnega odseka Sokola II., je odstopilo pričetkoma leta 1913 iz odseka 21 članov. Med letom je pristopilo 18 članov, izstopilo pa jih je 8. Odbor je imel 14 sej, vsi člani pa 7 sestankov. Šola za ježo je bila ob torkih in četrtek od pol 8. do 9. zvečer v 2 oddelkih v jahalnici v Trnovem. Jahalnih večerov je bilo v letu 1913 60; vpisanih jezdecev 27; celoleten obisk 191 in sicer januarja 9 večerov; jahalo 16 članov,

februarja 8	"	"	13
marca 7	"	"	12
aprila 10	"	"	10

maja, junija, julija in avgusta se je jahalna šola prekinila ter otvorila zopet oktobra: 8 večerov; jahala 2 člana,

novembra 8	"	"	5 članov,
decembra 10	"	"	7

K preizkušnji iz ježe je prišlo 7 bratov. 24. aprila je bilo v jahalnici predavanje o sedlanju. Odsek je priredil 2 izleta in sicer 4. maja (6 članov) celodnevni izlet čez Dobrovo, Horjul, na Vrhniko; povratek po državni cesti. 14. junija za izleta Ljublj. Sokol. Župe na Vrhniko 14 članov. Odsek se je udeležil pogreba narodnega dobrotnika Frana Babiča z 11 člani in spreveda ob 50letnici ljubljanskega Sokola z 19 člani. Jeseni je kupil odsek konja za jahalno šolo. Poročilo se je odobrilo.

Pred volitvami naznani br. starosta, da se je, da reši društvu pereče tajniško vprašanje, dosedanji podstarosta br. Rupnik požrtvovalno ponudil za tajnika, če bi bil zopet izvoljen v odbor, ter da odstopa od mesta podstaroste. Potem naznani br. B. Drenika izjavo, da nikakor ne more več sprejeti načelnštva. Br. Drenik je bil od 1. 1905. društveni načelnik. Pod njegovim načelnštvom je dobro uspelo delo v telovadnici. Če ga sedaj ni več volja, prevzeti to mesto iznova, vidimo to neradi ter nas ob tem tolaži le

nada, da ostane delavna moč brata Drenika ohranjena društvu na drugem polju še v naprej. Bodi mu za vse njegovo načelniško delo in trud najtoplejša zahvala! Nato se izvolita z vzklikom: za starosta dr. Viktor Murnik, za podstarosta Bojan Drenik. Dosedanjemu podst. br. dr. Rupniku se izreče topla zahvala za njegovo delo na tem mestu. Pred volitvijo načelnika poda br. Kostnapfel v imenu vaditeljskega zbora izjavo: „Vaditeljski zbor smatra, da gre prva pravica do načelniškega mesta bratu Burgstalerju; ker se pa br. Burgstaler zaradi vodstva društvenega naraščaja in v prid dobrega delodelja, odreka temu mestu, predlaga vaditeljski zbor za načelnika za njim najstarejšega vaditelja brata Vilka Bukovnika“. Nato izvolijo z vzklikom za načelnika brata Vilka Bukovnika; on se zahvali za izvolitev, poudarjajoč, da se ni potegoval za to mesto, da pa bo izkušal po svojih močeh zadostiti nalogi načelniški. Potlej se izvolijo z vzklikom v odbor bratje: dr. Janko Rupnik, Pavel Skale, ing. Albert Poženel, Tomo Burgstaler, Leo Franke, Bernard Cescutti, Karl Mikuž, Josip Mešek in Josip Kramar; za namestnike pa: Fran Štrukelj, Alojzij Fuchs in Viktor Dev. Za pregledovalca računov se izvolita brata: Veličan Fink in Franc Barle, za praporščaka pa Miha Verovšek in Karl Soss (namestnik).

Za delegate na občni zbor župe se izvoli 18 bratov, in sicer: ves odbor z namestniki, oba praporščaka in brat Franc Barle. Za delegate na občni zbor Zveze se izvoli 9 bratov in sicer bratje Skale, Franke, Cescutti, ing. Poženel, Kramar, Mešek, Mikuž, Burgstaler in Štrukelj.

Jezdni odsek je imel takoj po občnem zboru sejo in si izvolil načelstvo: načelnik Bojan Drenik, podnačelnik Sever, tajnik Potokar, blagajnik Hodko, odborniki dr. Kobal, Krapež, Mulaček, Tekavc, preglednika računov Kramar in Kajzelj.

Novomeška sokolska župa.

Novomeške sokolske župe občni zbor se je vršil 25. marca t. l. V novi odbor so bili izvoljeni bratje: starosta dr. Ivan Vašič, Novo mesto; I. podstarosta Dako Markar, Metlika; II. podstarosta Lavoslav Bučar, Kostanjevica; načelnik Fran Gregorc, Novo mesto; tajnik in zapisnikar Ljudevit Papež, Novo mesto; blagajnik Ljudevit Kalčič, Novo mesto; Fran Berlec in Vladimir Vojska, Novo mesto, ter Viljem Tomic ml, Trebnje, namestniki; Fran Sajovic in Jože Windischer, Novo mesto, preglednika računov. Odposlanec v odbor S. S. Z. je dr. Ivan Vašič; njegov namestnik Fran Gregorc.

Svoj župni zlet priredi novomeška sokolska župa dne 12. julija 1914 v Metliki. Župnega zleta se udeležijo vsled letos nastalih ugodnih železniških zvez na Dolenskem vsa v župi včlanjena društva v čim največjem številu. Tudi bratska hrvatska društva iz Zagreba, Karlovca in drugih krajev so že zdaj obljubila, da prihitijo na ta zlet v lepem številu. Ker se bo ta zlet vršil kmalu po otvoritvi nove belokranjske železniške proge, je pričakovati obilne udeležbe tudi občinstva iz raznih krajev slovenske domovine, ker bo gotovo porabilo priliko, da poseti dosedaj malo znano Belokrajino. Želeti je, da bi se tudi ostala bratska društva izven novomeške sokolske župe udeležila navedenega zleta po čim večjih deputacijah.

Tržaška sokolska župa.

Redni občni zbor T. S. Ž. dne 8. marca 1914.

Zastopana so vsa društva, izvzemši Sv Križ in Prosek. Starosta br. dr. Wilfan poda besedo br. Ambrožiču, da dá svoje poročilo, s katerim je združeno tudi tajnikovo. Načelnik br. Ambrožič poroča:

Vsaka organizacija je gotova oblika in sredstvo, s katerim se hoče dosežati cilje, nedosegljive posameznikom, oziroma pomembne za manjše ali večje skupine v človeški družbi. Te organizacije temeljijo na načelih enotnosti, s katero delujejo posamezni člani za en, skupni cilj. V enotnosti in medsebojnem podpiranju leži tista velika skrivnost sile in moči, po katerih združenja uspešno delujejo v korist svojim stremljenjem; to je torej poleg podrobnega dela, ki vzgaja posameznike k zmislu za sodelovanje, prva in najvažnejša podlaga za življenje in uspevanje vsake združbe.

Naša sokolska organizacija je popolnejša od večine drugih, gotovo pa najpopolnejša narodnovzgojevalna. Če se od članov manjših združb zahteva zadostno razumevanje, tako se zahteva tem večje od članov popolnejših združb. Naše delo je v ta namen urejeno tako, da si vzgojno delo posamezni člani razdelijo — podrobno delo za vzgojo posameznikov je naloženo onim, ki so v trajnem, neposrednjem stiku z vsem članstvom, ohranitev enotnosti in medsebojna podpora pri podrobni vzgoji zaposlenih pa spada v delokrog drugega člana naše organizacije, to je v področje žup, odbora in vaditeljskega zbora. Vaditeljski zbor T. S. Ž. je videl svojo nalogo in svoj poklic v tem zmislu. Sestavljen je bil kakor lansko leto, iz vseh v župi delujočih vadiateljev in vadiateljic. Za posamezne naloge so se sestavili posebni odseki. Pri svoji prvi seji, 18. maja se je konstituiral tako: Podnačelnik dr. Janko Šavnik, nadzornik France Miklavc, tajnik in zapisnikar Vladimir Kuščer; odsek za žensko telovadbo: Ambrožič, Perhavčeva, Ponikvarjeva; odsek za mlajši naraščaj: predsednik Jezeršek; za starejši naraščaj: predsednik Miklavc; tiskovni odsek: dr. Šavnik, Miklavc, Ambrožič. Odseki sami se tudi letos še niso tako uveljavili, kakor bi bilo želeli. Bilo pa je vsled tega, ker je vadbena gradivo vsled priprav za ljubljanski zlet ostalo isto, tudi težko razviti v njih živahnejše delovanje, morda ravno v preteklem letu celo nepotrebno. Vsled zadev, ki se niso več pripravljale v odsekih — zaradi ljubljanskega zleta — je vse delo izvršil celokupni vaditeljski zbor. Ta je imel štiri redne seje. Tu, kakor v celem njegovem delu je bil poleg tekočih organizatoričnih razmotrivanj in sklepov njegov glavni predmet zlet v Ljubljani in tretji župni zlet. Kmalu po začetku poslovnega leta pa nam je Zveza naznanila vladno prepoved zleta v Ljubljani — zato je prvi del odpadel v toliko, da se je izvršitev preložila in podaljšala za eno leto — zaenkrat pa se je bilo, seveda v tem obsegu in v teh mejah, pripraviti za župni zlet. Ko govorim o pripravah za zlete, ne mislim, da bi se naša društva omejila na samo učenje tistih vaj, s katerimi smo imeli nastopiti pri zletih; nasprotno hočem reči, da se je vadijski zbor bavil s potrebnimi pripravami za prireditve samo. Vplival je pa obenem na vse članstvo v zmislu, da se je ohranila v večini društev pravilna sokolska telovadba, kateri se je le deloma poznalo napovedani nastop, ohranivši načrt in sistematično telesno vadbo. Da se je to zgodilo, je treba priznati posameznim vadijskim zborom vžupljenih društev potrebno zmožnost in razumevanje njihovega dela, dejstvo, ki je pred vsem razveseljivo in utrja naše upanje v bodočnost. Tako smo prišli po zelo živahnem delu v vseh društvih — razen openskega, v katerem smo opažali celo leto precej trdovratno stagnacijo — do župnega zleta, ki se je vršil dne 29. junija na Opčinah. (Konec prih.)

Statistični odsek S. S. Z. pozivlja ponovno župe, da čimprej vpošljejo statistiko za l. 1913. Doslej so vrnilo statistične pole šele 4 župe (Celjska, Idrijska, Mariborska, Novomeška), termin za poslatev pol je potekel že pred nekaj — tedni in kljub temu še 5 žup ni vrnilo statističnih

pol. Župna predsedstva naj energično zahtevajo od vžupljenih društev točno in pravilno izpolnitev pol; malomarnost in brezbriznost nekaterih društev, oziroma njih funkcionarjev zadržuje celo delo odseka. Bratje, več sokolske točnosti!

III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani l. 1914..

Slovenskim Sokolom in Sokolicam!

Ljubljana, središče naše slovenske domovine, se pripravja za velik praznik, kakršnega še ni videla in kakršnega naša domovina še ni praznovala. III. slovenski vsesokolski zlet, sestanek vseh slovenskih Sokolov pri nas po dolgih desetih letih in po velepomembnih desetih letih! Zlet po času najizdatnejšega dela, velikega napredka in razširjenja! Obenem pa zlet z večjo udeležbo naših slovanskih bratov, ki pridejo, da nam potrdijo naše delo, da sodelujejo z enakim delom za enake cilje, da obnovimo stare vezi in da z roko v roki vidimo svojo veličino in slovo. Sestanek obnovljenja, opogumljenja, ojunčenja in ojačenja!

Kaj to pomeni, ve oni, ki mu ob tej misli vztrepeče srce v hrepenenju po dosegi ciljev, razume oni, ki priznava Sokolovemu delu njegovo vrednost in važnost, zaslutiti pa mora vsak Slovenec, ki mu narodna mlačnost še ni ugrabila vseh čustev za dobroto svojega rodu — pa tudi, če ta trenutek nima neposrednih stikov in ožjih vezí s Sokolom in in njegovim delovanjem.

Zato mora biti tudi udeležba tega slavja tako nepriključena, ker se ga udeleži vsakdo z ljubeznijo in upom v napredek in preroditev naroda — obenem pa splošna, ves narod zastopajoča in obsegajoča, saj je to slavje tiste institucije, ki je namenjena tej splošnosti, in ker pri tem slavju manifestira vsak zase in za skupnost, enakovreden in enakopotreben, ker je to praznik narodov, njegove sile in kreposti.

Sokolom bodo dnevi III. slovenskega vsesokolskega zleta posebej še prilika, da pokažejo sebi in svojemu narodu način in uspeh svojega dela, ko stopijo pred javnost, da ji pokažejo uspehe zadnjih desetih let brez pretvarjanja, kakor obstojijo že danes.

Priloge za zlet.

Temeljna priprava za zlet je že za nami. Saj ne obstoji v pripravljanju enega leta, tudi ne dveh ali treh let, temveč v vsem času, ko Sokol dela. Uspehe svojega trajnega dela pokažemo in ne posebno pripravljeno predstavo. Javni nastop ni naš končni namen, temveč del našega temeljnega delovanja v posameznih društvih le toliko drugačno obliko, da je tukaj nastopanje skupno, da je delo celih let takorekoč izbrano in zbrano po svojem jedru. Po nastopu se zopet nadaljuje v posameznih telovadnicah in izpopolnjuje in porablja še izdatneje.

Vendar so pred zletom na vsak način potrebne posamezne posebne priprave, ki jih zahteva enotnost in slog pri skupnem nastopu; na te mislimo, ko kličemo: „Pripravljajmo se!“

Zlasti je treba poudarjati, da se mora udeležiti zleta vsak slovenski telovadec, vsaka telovadka, vsak

član tega ali onega naraščaja. Tisto resnično število, ki ga imamo vsak dan po vseh slovenskih telovadnicah, moramo pokazati na telovadišču III. slovenskega vsesokolskega zleta. In vsak naj nastopi po svojih močeh! Kdor redno telovadi, je sposoben za skupne proste vaje, akotudi njegove telesne zmožnosti niso posebne. Dasi se jih marsikdo ustraši na prvi pogled, vendar naj jim ne ubeži. S pridno vadbo in vztrajnostjo se doseže vse. Vsakdo še lahko nastopi ž njimi; bratje načelniki in vaditelji so tu poklicani, da pokažejo svojo zmožnost in vztrajnost. Pa ne samo za člane, pravtako velja to članicam in naraščaju, vsej sokolski družini! K javnim nastopom na orodjih ali z orodji, v posameznih župah, je treba postaviti tudi kar največ članstva — naša splošna uspelost se mora zrealiti tudi v teh nastopih, kakor v tekmah. Dasi so tekme bolj za spretnejše telovadce, vendar so toliko obširne, da morejo pristopiti tudi najmarljivejši mlajši bratje. Vsakdo se pripravljaj — župne tekme bodo potem izkazale, kdo naj tekmuje tudi pri zletu v Ljubljani.

Skoro vsak član pa utegne priti te dni v kroju. Akotudi mu sicer ne dopuščajo čas ali njegove osebne razmere, da bi se udeležil redne telovadbe, vendar naj se udeleži redovnih vaj, pride naj v kroju, zakaj te dni naj bo vsakdo Sokol v srcu in na zunaj!

Ne zadostuje pa le udeležba sama. Kakor si pripravljen, ali kakor boš pripravljen posebno za skupni nastop, tako moreš nastopiti! Glej, da moreš nastopiti najlepše! Dolžnost vsakega je, da se ozira na skupnost, da stori vse, kar mu je mogoče za potrebno pripravo ter se zato udeležuje tudi redovnih vaj!

Posebno za te je važno, da društva ne odlašajo na zadnji trenutek. Prirediti je posebne ure, obvezne za vsakogar, ki bo nastopil v kroju. Župni in društveni načelniki naj se prepričajo poprej, ali člani res znajo redovne vaje, preden nastopijo!

Pa še ene priprave je treba: sredstev. Torej: prištediti za vsakega posameznika, kolikor bo potreboval v Ljubljani.

Za one, ki potujejo v Ljubljano, je treba zneska za vožnjo. Posamezne župe, oziroma društva, prirede ob tej priliki posebne vlake z znižano voznino. Stanovanjski odsek preskrbi prenočišča, katerih plačilo je za člane vračunjeno v zletnih znakih (po 6 kron); z znakom ima vsakdo tudi prost vstop na telovadišče in k vsem zletnim zabavnim prireditvam. Ostane torej še prehrana.

Da prihranite potrebne vsote, za udeležbo zleta (eden, dva ali tri dni), ne odlašajte, kjer tega niste še storili, ustanoviti zletnih skladov; izvolite iz svoje srede marljivega blagajnika, ki bo zbiral od skladovih članov male zneske ob vsaki priliki. Ako pa prispevate v tedenskih obrokih, je mogoče prihraniti dovolj. Pri zletu je sploh treba živeti skromno — skrbeti pa vendar dovolj za prehrano, že spričo telesnih naporov, ki nas čakajo.

Tako pripravljene se napotimo. Prej pa si še preskrbi vse za nastop in malenkosti, katere potrebuješ odsojen od doma.

Zlasti glej na

telovadno obleko!

Ako le moreš, pridi z novo telovadno obleko. Ako ne moreš, mora biti vsa telovadna obleka čista in snazna. (K telovadni obleki spada tudi čepica). Kaj si mislite o nesnažnem človeku? Sokol ne sme dati povodov očitjanju! Pripravi si dovolj telovadnih srajc: preden nastopiš, obleci svežo! Rdeči rob naj ne bo izpran, tudi belina naj ne kaže rdečih lis od pranja. Pravtako telovadne hlače ne smejo biti blede, temveč temnomodre, pas imej nov, gumaste trakove tudi nove, srajca priležno ukrojena, ne prevelika in ne premajhna, hlače v pasu stisnjene in napete. Čevlji črni, brez peta, pri nizkih čevljih črne nogavice. Pod telovadne obleci plavne hlače!

Sestram! Telovadna obleka mora biti napravljena po predpisu brez vseh priveskov! Nobenih „individualnih“ okraskov! Nogavice črne (zaradi enakosti neprozorne), čevlji brez peta, pokrivalo rdeča ruta predpisane oblike. Mislimo, da ni treba posebej priporočati čistosti. Opozarjamo, da pod telovadno obleko ne sme biti nobenega modrca.

Za obleko naraščaja skrbite starši, vaditelji in vadiateljice! Ne privajajte otrok v preširokih, niti v nesnažnih oblekah! Priporočite varuhi, in skrbite, da ne povaljajo in ne zamažejo obleke!

Vsak deni svojo telovadno obleko v poseben zavoj z imenom imetnika, društva in župe. Po oddelkih, društvih in župah se potem spravi obleka na svoje mesto; ne nosite zavojev med pohodi!

V zavoju za telovadno obleko imej vse potrebno za umivanje in česanje: milo, brisalko in glavnik. Ne zanašaj se, da ti to že kdo posodi — vsak zase!

Druga važna obleka je

kroj.

Preskrbi si pravočasno po predpisu narejen kraj, snazen, pravilne barve! Zunanost Sokola je prevažna stvar. Kakršen si na zunaj, tako te sodijo — navadno upravičeno. Vsako preziranje zunanje oblike je tukaj neumestno, pa tudi netaktno. Pomisliti moraš, da si član velike sokolske družine, da si v vsakem oziru odvisen od nje, da si ji dolžan vse, s čimer ji moreš povečati ugled in da ne smeš storiti ničesar, kar bi ga ji krátilo. Sokoli morajo nastopati tako, kakor vojak, ko ga postavijo pred najvišjega generala. Obleka bodi ukrojena po telesu, čepica ravno na glavi, kratko pero v kotu 45°, trakovi ne od solca obledeli, surka in hlače polikane, čevlji (črni) vedno čisti; lasje ne predolgi, brada obrta, oziroma pristrizena. Na obleki je prepovedano nositi nepotrebne znake in obeske, kakor tudi cvetlice. Vsi moramo biti enaki: enake težnje nas vodijo k nastopu, enaka bodi naša zunanost, ne devaj nase torej ničesar, česar nimajo vsi drugi.

Vzemi s sabo vse potrebno za umivanje, za britje, za snaženje obleke.

V Ljubljano potujite bolj oddaljeni v civilni obleki, priporočno je to tudi zategadelj, da se ne zamaže kraj v vlakcu. Vsakdo pa, ki ostane od doma preko določenih dni zleta, mora vzeti s sabo civilno obleko, da se preobleče takoj po zletu. Posamezni izleti iz Ljubljane se izvrše v navadni (civilni) obleki.

Kakor moraš imeti na potovanju in v Ljubljani vse potrebno, tako ne nosi s sabo ničesar nepotrebne!

Različne dragocenosti, zlate verižice, dragoceni prstani, obeski i. dr. pri tej priliki niso prav nič potrebni. Takih stvari ne nosi s sabo že iz previdnosti! Ljubljana v tem oziru obče ni nevarna, vendar se potikajo ob velikih prireditvah tudi ondukaj tatinski pritepenci. Zato bodite povsodi previdni!

Društveni činovniki, pripravite članstvo pred odhodom!

Dolžnost društvenih funkcionarjev je, da skličejo pred odhodom vse članstvo, ki se udeleži zle'a, ter ga podrobno pouče:

- kakšen pomen ima zlet za nas vse,
- kako se morajo pripraviti zanj, in sicer glede obleke, potovanja in bivanja v Ljubljani,
- kakšne dolžnosti imajo ob zletu (med drugim obnašanje v sokolskem kroju),
- kakšne pravice imajo (z zletnim znakom),
- o sporedu vse prireditve in
- podrobno o vseh posameznih in posebnih navodilih, ki jih izda pred zletom Slovenska Sokolska Zveza, ali posamezni zletni odseki.

Vsako društvo ali vsaka posamezna skupina (obsegajoča celo župo ali tudi posamezne oddelke: člane, članice, naraščaj) naj si določi posebno marljivega brata (izkušenega odbornika), ki ni zaposlen pri telovadbi in javnih nastopih, za to, da članstvo v Ljubljani vsak dan na določenem mestu informira o posebnih odredbah zletnega vodstva ali župnega načelnika, o sporedu naslednjega dne v društvu in obenem posreduje, oziroma poroča o posameznih dogodkih župnemu načelniku, oziroma v zletni pisarnici o dogodkih in željah svojega članstva.

Društveni načelniki in funkcionarji naj se prepričajo še o pravem času pred odhodom, če je pri zletnikih njihovega društva vse v redu: kraj, telovadna obleka itd.

Potovanje in prihod v Ljubljano.

Vsak samostojni oddelek mora imeti na potu v Ljubljano svojega vodnika. To zahteva red. V vlakih določite v vsakem vozu posebnega reditelja, ki naj si dobiva pri župnem načelniku potrebna navodila glede potovanja in prihoda v Ljubljano.

V vlake ne jemljite vina! Pomislite, kaj ste in kam se peljete! Na posameznih postajah ne izstopajte, ne tekajte po kolodvorih in ne naskakujte vsakega bifeja, kakor bi bili bogve kako hudo lačni in žejni. Povsodi razločujte dobro voljo in veselost od divjosti — bratstvo od brezobzirnosti in netaktnosti. Bodi te pa veseli, bratje, ker drugačni ne morete biti, kadar romate na vsesokolski zlet. Pojte lepe naše pesmi!

Ko pridemo v Ljubljano, nas tam čaka reditelj zletnega odbora, nam pove, kje so nam določena skupna ali posamezna prenočišča; vzamejo nam dalje prtljago in jo spravijo na svoje mesto. Obenem dobimo potrebna navodila.

Predem se po prihodu v Ljubljano prvič razide društvo ali župa, določite uro in kraj prihodnjega sestanka, ali mesto, kjer se dobe potrebna navodila za prihodnji dan. Ne zabite tega in **bodite točni!**

V takem kraju, kakor je Ljubljana, ne zamudite ničesar s tem, ako se vsaj vsak dan enkrat informirate, kaj imate še storiti. Sicer ni mogoče vzdržati reda.

Skupna prenočišča.

Tukaj uvažuj vedno, da nisi sam. Kar ugaja v tem trenutku tebi, to isti čas ne ugaja vsem tvojim sosedom. Bodi torej obziren v najširjem pomenu besede, pa tudi, ako so sostanovalci, oziroma sostanovalke, tvoji najboljši znanci, oziroma znanke.

O čistosti in snažnosti in skupnih prenočiščih za člane ali članice ne bom govoril. Opozoril bi posebej le na mir, ki ga je navadno tako težko doseči ali vzdrževati. Navadno je nekaterim kaj malo do tega: Vsak pa mora priznati, da je skrajno brezoziren in tudi brezobrazen vsak, ki kali mir v skupnem prenočišču, pa naj kali mir samo enemu in so vsi drugi razpoloženi za pomenek ali glasno izražanje. Skupno prenočišče je kraj počitka. Pomenkuj se zunaj, prihrani dovtno za jutri; ako sam nisi truden, privošči drugim potrebni počitek! Kadar prideš domov, ne loputaj z vrati, ne dajaj duška svojemu navdušenju, ne hodi s trdimi koraki, marveč molči, mirno se sleci, pojdi počivat, in ako ne zapiši, premišluj zase, kaj si pretekli dan videl in kam pojdeš jutri. Mir in obzirnost v vsakem oziru, bratje in sestre, to je bratsko! Marsikdo ne more spati ali se zjutraj predrami prezgodaj; prvo, kar stori, je dostikrat to, da potegne svojega najboljšega prijatelja s postelje. Kolikokrat so povzročile take neumestne šale jezo, nepotrebno prerakanje in žalitve; večkrat pa sta se smejala oba, ko so se jeli jeziti drugi. Toda, naj so ti prizori taki ali drugačni, nikdar, tudi med najboljšimi prijatelji brezobzirnost ni lepa in se med nami ne sme nikoli pojavljati tudi v takozvanih malenkostnih primerih.

Ob zletnih dneh.

Premisli vsako jutro, kam te kliče dolžnost! Najmanjša dolžnost za vsakega, ki pride na zlet v kroju, je ta, da se udeleži skupnega izprevida po mestu. Bratje telovadci in sestre telovadke pa imajo mnogo dolžnosti. — Bodite ob vsaki priliki točni!

Natančno ob določeni uri se zberite na določenem mestu. Telovadci in telovadke naj ne zapuste telovadišča nikoli, preden niso izvedeli od župnega ali društvenega načelnika ure za prihodnji nastop. Bratje načelniki! Bodite za to vsak čas na razpolago, nikdar ne bodite zbegani! Kadar ste odsotni ali zaposleni, določite sposobnega namestnika, ki vas more namestovati! Ne puščajte svojega članstva, da bega ter si ne zna pomagati. Zato ste tukaj, to je vaša dolžnost. Ne zadržujte jih tudi po nepotrebem; kakor bodi članstvo proti vam obzirno, tako bodite obzirni tudi vi do njega. Povsodi miren preudarek, gotovost, jedrnata in temeljita navodila, potem je vsak nered izključen.

Skupni obedi.

Obedujte v tistih lokalih, ki jih je določil zletni odbor za vaše društvo, oziroma za župo. Tiste dni pride v Ljubljano velika množica tujcev. Neobhodno je torej potreba, da se uredi skupni obedi, ker bi drugače vsled prevelikega navala posamezne gostilnice ne mogle vsem postreči. Tako pa se razdeli priglášeno članstvo po vsem mestu, da bodo lahko zadovoljni vsi. Ne bodite pri obedih nestrpni, ne zabavljajte in ne razburjajte se po nepotrebem, kakor se tako rado dogaja ob takih prilikah.

Bodite pa vsekdar

trezni!

Treznost, bratje, mora biti prva čednost Sokolova, treznost v vsakem oziru in zmernost. Človek, ki pije čez mero,

ne sodi v sokolske vrste, ni vreden Sokolovega imena. Ne iščite zabav, o katerih ne bi mogli govoriti v vsaki družbi! Pojdite na sokolske zabave in zabavajte se tem dnevno primerno in dostojno!

Izogibajte se izgredov!

Prišli bodo morda k vam ljudje, ki ne nosijo v srcu čistih namenov, ljudje, ki niso naši prijatelji! Zahrbtno vas bodo hoteli zvoditi do prepira, do izgredov, s katerimi bi onečastili ime Sokolovo in značaj velikega praznika. Obrnite takim hrbet, oddaljite se, bratje, brzdajte se, akotudi bi vam upravičena jeza gnala kri v glavo. Oni je junak, ki obvlada samega sebe, kdor pa je hlapec svojih slabosti in izgubi ravnotežje ob vzkipeli strasti, ta ni Sokol.

Povsodi bodite Sokoli, bratje in sestre to mora zadostovati!

Tekmovalci!

Preden greste na telovadišče, si ne napolnjajte želodca s težkimi jedili. Napačno je mnenje, da prav sit človek laglje premaga težke napore. Tudi se ni bati, da v resnični potrebi ne bi dobili na telovadišču okrepljena; ali ne zanašajte se preveč na to! Ako ste prej redno živeli in šli snoči z začasa počivat, zadostuje zjutraj pred tekmo gorka čokolada s kruhom (ne preveč kruha); priporočno je tudi sveže sadje. Bojte pa se vsakega alkohola! Alkohol po približno 20 minutah res poveča silo mišic, oziroma voljo in razdraži živce, da izvajajo dolgotrajnejše muke; v kratkem pa nastopi reakcija, ki močno oslabi, in ta reakcija je tekmovalcu pri tekmah naše vrste nedvomno jako škodljiva. Oslabljen je dolgotrajno in se mu ne da tako lahko in hitro odpomoči. Tekmujoč uvažuj vedno, da bodi tekma plemenita, ne razburjaj se, vedno nastopaj mirno! Vajo izvedeš tem bolje, čim mirnejši si. Zaupaj sodnikom, tudi, kadar se ti zdi, da si izvršil bolje, kakor ti je prisodil sodnik; premisli, da vidi on bolje, kakor ti sam. Gotovo ti bo tudi z veseljem dokazal objektivnost svoje sodbe z navedbo napak, ki si jih storil.

Nič pa ni gršega, kakor prepiranje s sodniki za točke, barantanje in pregovarjanje s sodniki o stvareh, ki jih morejo najbolje sami presoditi. Izogibajte se tega, bratje!

* * *

Le še kratek čas nas loči od zleta. Mnogo upamo od njega in mnogo pričakujemo! To pa po vsej pravici. Vendar pa ne smemo nikoli pozabiti, da bomo razočarani, ako sleherni izmed vsega članstva ne stori svoje dolžnosti. K pripravi prispevati po vseh svojih močeh in zmožnostih, na zletu samem nastopiti kot dober Sokol-junak, to se zahteva. Ne hodi v Ljubljano po prazno zabavo; zabavo najdeš v zadoščanju pri uspehih dela, v zavesti, da si tudi sam del te velike družine in delavec pri tej veliki stavbi, ki jo stavi Sokol svojemu narodu.

In da boš res dober delavec, zato se pripravi dobro!

M. A — č.

Nastop k prostim vajam, obvezen za tekmo vrst višjega, srednjega in nižjega oddelka.

Povelja:

1. Skrati korak! ... Stik naprej!
2. Desni v desno, levi v levo v bok!
3. Skrati korak! ... Desni v levo, levi v desno v bok!
4. Zavoj not, zavij! ... V premo mer!

5. V zastop, zavoj not, zavij! ... V premo mer!
6. Čelno v red, na levo vprek! ... Dolgi korak!
7. Zavoj v levo, zavij! ... V premo mer!
8. Postati, stoj!
9. Iz srede prosti razstop z odkoraki, odročiti: ena! ... dve! ... tri!
10. Priročiti, zdaj!
Po izvedbi vaje:
1. K sredi sestop z odkoraki: ena! ... dve! ... tri!
2. Zastop, v desno v bok!
3. Hodoma, pohod!

1. Vrsta, odštetá na desne in leve (desni krajnik je desni, drugi na desnem krilu levi itd.), prikoraka v zastopu na prostor, določen za tekmo v prostih vajah. Na označenem mestu na povelje 1. svojega vodnika skratijo telovadci korak in se staknejo naprej na pol koraka ter korakajo eventualno na mestu, ako je prednik (vodnik) že dosegel označeno mesto.

2. Nato naredo na 2. povelje vodnikovo poluobrat in sicer desni v desno, levi pa istočasno v levo ter z dolgimi koraki (brez povelja) prestopijo v novi smeri. Obrat in nato pohod se izvede tako:

Na „... v bok!“ (glaseč se na desno nogo) naredo **levi** takoj poluobrat v levo na prstih desne (z obratom raznoimenske) noge, ne stopijo pa z levo nogo v novo smer takoj z dolgimi koraki, ampak jo postavijo na mestu k desni nogi, naredo nato še en korak z desno na mestu, torej dva koraka na mestu v novi smeri, s tretjim (z levo) pa stopijo potem v dolgi korak (vse brez povelja); — **desni** pa na „... v bok!“ naredo še en korak na mestu z levo nogo (z njih obratom raznoimensko) v prvotni smeri, se obenem na prstih te noge obrnejo s poluobratom v desno, naredo nato en sam korak (z desno) na mestu v novi smeri, na kar prestopijo z levo z dolgimi koraki. (Glej podrobno razlago v lanskem „Slovenskem Sokolu“ v 7. števil. na str. 56 v drugem predelku pod B; ker je pri tekmi samo člen, velja zanj samo to, kar je v ondotni razlagi povedano za prednike.) Tako se razdeli vrsta na dve vrsti po tri telovadce, ki korakata vsaka v svojo smer z razdaljo dolgega koraka med telovadci, korakajočimi drug poleg drugega.

3. Bližajoč se novemu znamenju obe vrsti na 3. vodnikovo povelje skratita korak, telovadci korakajo eventualno na mestu, če so že dosegli znak, ter naredo poluobrat, tu pa desni v levo, levi pa istočasno v desno. Obrat in izstop z dolgimi koraki nalično kakor pri prvem obratu (zgoraj pod 2.; glej v lanskem „Slovenskem Sokolu“ str. 56., 2. predelek, 2. odstavek od spodaj: raznoimenske obrate). V obeh primerih velja za te obrate pravilo:

Telovadci, ki se imajo obrniti v levo stran, naredo na „v bok!“ takoj obrat na desni nogi in nato dva koraka na mestu, tretji korak je dolg (z levo), telovadci pa, ki se imajo obrniti v desno stran, naredo na „v bok!“ še en korak na mestu, z njim vred obrat v desno, nato en korak na mestu, torej skupaj tudi dva koraka na mestu, samo v različnih smereh, tretji korak (z levo) je dolg.

4. Prišedši (med seboj zravnani) do novega znaka zavijeta na 4. povelje obe vrsti za 90° proti sebi ter korakata druga proti drugi.

5. Ko se snideta, zavijeta na 5. povelje vsaka za 90° v smeri, nasprotni oni pod 3., ter se združita v en sam zastop tako, da se uvrste levi drug za drugim za svoje desne.

6. Prišedši do novega znamenja preide na 6. povelje zastop v red z izprečitvijo na levo.

7. Pri nadaljnjem znamenju zavije red na 7. povelje v levo proti sodnikom.

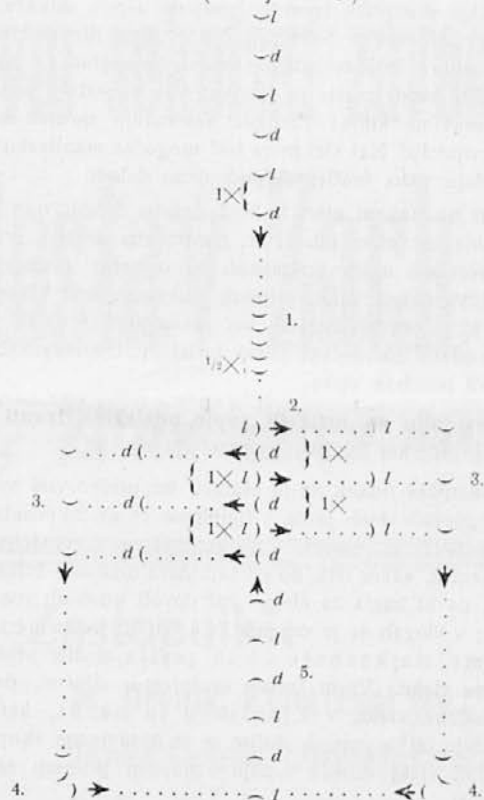
8. Na povelje 8. se ustavi vrsta v predpisani oddaljenosti pred sodniki.

9. in 10. Nato se na 9. povelje vodnikovo vrsta razstopi: na „ena!“ naredita oba krajnika odkorak v svojo stran, na „dve!“ krajnika zopet odkorak in ž njima vred njiju soseda, na „tri!“ naredi vseh šest odkorak in vsi odroče. Na 10. povelje vsi priroče. Potem izvede vrsta vajo.

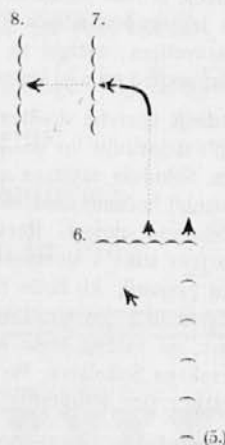
Po izvedbi vaje počaka vrsta navodil vrhnik. Nato se sestopi na naličen način kakor se je razstopila, k sredi, se obrne s poluobratom v desno in odide.

Pri vrstah, ki imajo namestnike, se vse izvede s 7 telovadci: pri razdelitvi ima ena vrsta 4, druga 3 telovadce; pri razstopu in sestopu srednji (4.) telovadec ostane na mestu.

I. (Povelja 1.—5.)

II. (Povelja 6.—8.)

Podvojite delo! Praznujemo 50 letnico in v proslavo te 50 letnice hočemo dati javnosti račun o svojem delu. Vse Sokolstvo — do zadnjega moža in žene — je dolžno sebi samemu in celemu narodu, z vsemi silami delati na to, da bo III. slovenski vsesokolski zlet verna slika dosedanjega našega dela, prepričevalni dokaz, da smo pravilno vršili svojo nalogo.

Za tako odgovorno prireditev ne zadostuje samo, da predsedstvo „Slovenske Sokolske Zveze“ in posamezni odseki sami vodijo priprave, **dolžnost** je tudi žup, društev in posameznikov, da sodelujejo pri tem velikanskem delu in pripomorejo k dobremu uspehu.

Zato vas, bratje in sestre, kličemo h kar najintenzivnejšemu skupnemu delu. Osebni interesi se morajo umakniti interesom, nam vsem skupnim; le na podlagi stroge discipline je mogoč popoln uspeh. Uvažujte vse ukrepe „Slovenske Sokolske Zveze“ ter jih izpolnite točno in vestno! Pripravljajte se pridno in vestno za javni nastop, vadite zlasti proste in redovne vaje! Skrbite pravočasno za pravilne kroje! Zbujajte zanimanje za zlet med znanci in prijatelji! Naš zlet mora biti mogočna manifestacija sokolske ideje, zato, bratje, na podvojeno delo!

Čehi na našem zletu! Med češkim Sokolstvom se pridno deluje za veliko udeležbo; posamezna društva prirejajo predavanja o naših pokrajinah in o naših razmerah; zlasti marljivo deluje veliki prijatelj Slovencev brat Vincenc Štěpánek, ki je priredil že sam več predavanj. O naših pokrajinah predava Slovincem znani turist dr. Dvorsky. Čehi prirede dva posebna vlaka.

Prav tako so prijavili svojo udeležbo Hrvati in Srbi, ki se tudi kaj marljivo pripravljajo na zlet.

Železniški odsek se je sestavil ter pridno vrši svojo nalogo. O zletnih dneh pride v Ljubljano 16 do 20 posebnih vlakov. S. S. Z. se je obrnila do generalnega ravnateljstva južne železnice, kakor tudi do ravnateljstva državnih železnic s prošnjo, da bi imela za zletne dni dovolj udobnih voz na razpolago; v vlogah se je omenilo, da bodo posamezne župe same, najkasneje do 15. julija vložile prošnje za posebne vlake. Vsem župam svetujemo odločno, da si naroče posebne vlake v Ljubljano in nazaj, ker le tako dosežejo 50% popust, dočim se za posamezne skupine z navadnimi vlaki doseže v najugodnejšem primeru samo 30% popust.

Veselični odsek priredi zletne dni dvoje veselice, eno na gradu in eno na letnem telovadišču ljubljanskega Sokola. Grad bo čarobno razsvetljen; zažigal se bo umetalni ogenj, kar bo nudilo krasen pogled na naš starodavni grad.

Razstavni odsek pozivlja društva iznova, da zbero vse, kar priča o njih delovanju ter pošljejo vse pravočasno razstavnemu odseku. Sokolska razstava naj poda verno sliko našega življenja. Poznati hočemo sami sebe, hočemo pa tudi, da spozna naše delo vsa javnost. Razstava bo razvrščena takole. Velika cesarjeva slika v dvorani Mestnega doma se okraši s palmami in praporji, ki bodo razvrščeni v loku in bodo obkroževali Tyrša in Fügnerja. 1 m visoko bo po vsej dvorani pas kartonov, na katerih bodo fotografije vseh važnejših zletov slovenskega Sokolstva. Po stenah bodo grupirane v skupinah raznovrstne fotografije posameznih zname-

nitih članov, telovadcev, telovadk, telovadskih skupin in članstva, zbirka važnejših diagramov, plakatov, osnutkov za razglednice, zemljevid, dve večji skupini slovenskih sokolskih razglednic. Vrhni pas bodo tvorile diplome. Naraščaj in ženstvo imata svojo skupino. Poleg tega bodo skupine modelov telovadnega orodja, skupine važnejših anatomskih preparatov. V dvorani bodo razpostavljene steklene omare in police z važnejšimi pismenimi dokumenti, knjige, tiskovine raznih prireditev, tekmovalna darila itd. — Trgovci s sokolskimi potrebščinami dobe v reklamne svrhe posebne prostore v sokolski razstavi. Za prostor 1 m² je plačati 10 K, za večji prostor 20 K. Za razpoložitev reklamnih listov za sokolske potrebščine se računa 5 K. V sokolsko razstavo imajo na predlog razstavnega odseka **prost** vstop vsi člani z zletnim znakom. Vodnik po razstavi bo po 50 v.

Razstava „Jugoslovanska žena“, ki jo priredi za zleta „Splošno slovensko žensko društvo“ v Ljubljani, obeta biti zelo lepa in zanimiva. Razstava bo v prostorih „Mladike“ odprta meseca avgusta in septembra. Vstopnina bo za osebo po 1 K ob delavnikih in po 60 v ob nedeljah, za člane v kroju po 50 v. Katalog stane 40 v.

Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi na čast slovenskim gostom v veliki dvorani hotela „Union“ koncert; na sporedu bodo povsem nove, krasne kompozicije, med drugimi tudi koroške narodne pesmi.

Zletne legitimacije po 6 K — že prodaja Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani. Opozarjamo vsa društva, da jih nabavijo o pravem času. Ne odlašajte na zadnje dni! Posamezna društva naj zberó denar pri svojem članstvu ter naj takoj naroče legitimacije, — zlet se bliža in troški naraščajo.

Sokolski kolek je izšel. Kolek je umetniško delo slikarja Vavpotiča; preverjeni smo, da bo slovensko Sokolstvo ter vsa slovenska javnost zadovoljna ž njim.

Bratje, naročajte in razpečavajte kolke! Sokolski kolek bodi na vsakem pismu! Kolek stane 2 vinarja; naroča se pri finančnem odseku Slovenske Sokolske Zveze.

Mali sokolski zletni znaki so dospeli ter se dobe že v Ljubljani v knjigarnicah in pri finančnem odseku S. S. Z. Pozivljamo bratska društva, naj skrbé za to, da se proda kolikor mogoče teh znakov. Ne naročajte za svoje prireditve posebnih zletnih znakov, naročite samo mali zletni znak po 60 vinarjev! Društva imajo popust. S. S. Z. je založila samo ta znak; dolžnost vseh Sokolov je, da ga kupijo.

Župe, katere doslej še niso razposlale velikih lepakov med svoja društva, naj store to nemudoma; skrb posameznih društev pa je, da lepake pritrldijo na vidnih krajih.

Predsedstvo S. S. Z. se je obrnilo do Sokolstvu naklonjenih trgovcev z vljudno prošnjo, da darujejo nekaj blaga za zastave v okras telovadišča ter brisač za skupna prenočišča članov; doslej so se odzvale tvrdke: Janko Češnik, Ljubljana; Rudolf Strmecki, Celje; A. & E. Skaberne, Ljubljana; J. Zurc, Semič; Viljem Tomic, Trebnje; Fr. Dežman, Trbovlje; Milan Žnideršič, Matenja vas; Plevnik & Šerjak, Trebnje. Veletržec gosp. Franjo Žagar v Markovcu pa je daroval večjo množino lesa za tribune. Vsem darovalcem bodi na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala. Na zdar! — Predsedstvo S. S. Z.

Vzorni sokolski kroj.

Sokolski umetniški predmeti.

Doprsni kipi Fügnerja in Tyrša (35 cm visoki 1 par 4 K;
72 cm visoki 1 par 24 K).

Fügnerjeve in Tyrševe plakete, medajloni i dr.

**Vzorne telovadne obleke
in sokolski kroji.**

Strokovni sokolski zavod

Miloslav Zach

Praga, Žitna ulica 40.

Zastopniki:

- v Ljubljani: M. Drenik, Kongresni trg;
Janko Češnik, Lingarjeva ul.;
P. Magdič, Fran Jožefova c.;
- v Gorici: Ivančič in Kurinčič;
- v Trstu: Križmančič in Breščak;
- v Novem mestu: V. Durini;
- v Kranju: Ferd. Sajovic;
- v Šoštanju: Senica in Pilih.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani.

Centrala v Trstu.

Filijalke v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

Delniška glavica K 8,000.000.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje (rente, zastavna pisma, delnice, srečke itd). — Valute in devize. — Promese k vsem žrebanjem.

Sprejema vloge na hranilne knjižice ter na žiro in tekoči račun. Obrestovanje od dne vložitve do dne dviga. Rentni davek plača banka iz svojega.

Eskomptira: menice, devize in fakture. — Zavarovanje vred. papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija žrebanja srečk brezplačno. — Remburs-krediti. — Borzna naročila. — Inkaso.

Živahne zveze z Ameriko.

Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Načrti brezplačno in franko.

Jakob Oražem v Ribnici (Kranjsko)

priporoča br. sokolskim društvom

telovadno orodje

lastnega izdelka in najmodernejše konstrukcije.

Načrti brezplačno in franko.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani, Stritarjeva ulica.

Delniška glavica K 8,000.000

Rezervni zaklad K 800.000.

Sprejema denarne vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje

po **4 1/2 %** čisto.

Prodaja in kupuje vrednostne papirje, delnice, srečke, devize in valute po dnevnih kurzih. — Eskomptira in vnovčuje menice in kupone. — Izvršuje borzna naročila na vsa borzna mesta v Avstriji in inozemstvu kar najkulantneje. — Priporoča se za vse v bančno stroko spadajoče transakcije.

Stalna zveza z Ameriko.

Informacije pisмено in ustno brezplačno.

Podružnice v Spletju, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.